

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 30 sierpnia 2016 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. po rozpatrzeniu wniosku z dnia 5 lipca 2016 roku odmówił J. P. prawa do emerytury pomostowej. W uzasadnieniu decyzji organ rentowy wskazał, iż wnioskodawca nie spełnił warunków określonych w art.4 i 49 ustawy o emeryturach pomostowych, ponieważ pomimo ukończenia 60 lat i rozwiązania stosunku pracy, nie udowodnił okresu pracy w warunkach szczególnych wynoszących, co najmniej 15 lat ,w rozumieniu art.3 ust.1 i 3 niniejszej ustawy. Organ rentowy do pracy wykonywanej w warunkach szczególnych nie zaliczył okresu zatrudnienia w Miejskim Przedsiębiorstwie (...) w Ł. w okresie od 12 stycznia 1995 roku do 31 marca 1995 roku ponieważ pracodawca w świadectwie wykonywania prac w szczególnych warunkach lub szczególnym charakterze nie potwierdza, aby w/w okresach wykonywał pracę wymienioną w zał. nr 1 lub 2 do ustawy pomostowej. Jednocześnie organ rentowy przyjął, że wnioskodawca wykazał staż sumaryczny w wysokości 30 lat, 11 miesięcy i 10 dni, w tym 10 lat, 5 miesięcy i 4 dni w szczególnych warunkach lub charakterze, w związku z zatrudnieniem w MPK Ł..

/decyzja k. 39 plik I akt ZUS/

W dniu 13 września 2016 roku J. P. złożył odwołanie od powyższej decyzji, wnosząc o przyznanie mu prawa do emerytury pomostowej. Wniósł także o zaliczenie mu stażu pracy w warunkach szczególnych okresów do 1995r, kiedy wykonywał pracę jako kierowca pojazdów ciężarowych, powyżej 3,5 tony, a także jako operator sprzętu ciężkiego.

/odwołanie k. 2/

W odpowiedzi na odwołanie z dnia 13 września 2016 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych wniósł o jego oddalenie, podnosząc argumentację zawartą w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji.

/odpowiedź na odwołanie k. 4/

Wnioskodawca w piśmie z dnia 10 listopada 2016 roku złożył wniosek o zaliczenie mu okresu pracy w szczególnych warunkach:

- w (...) Przedsiębiorstwie (...) od dnia 17 października 1977r. do dnia 13 lutego 1978r. i od dnia 20 września 1978r. do dnia 30 marca 1985r. na stanowisku operatora sprzętu

oraz

- w Przedsiębiorstwie (...) od dnia 11 kwietnia 1985r. do dnia 31 grudnia 1991r. na stanowisku kierowcy taboru ciężarowego powyżej 3,5 tony. /wniosek k.10/

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

J. P. urodził się w dniu (...).

/okoliczność bezsporna/

W dniu 5 lipca 2016 roku J. P. wniósł o przyznanie mu prawa do emerytury pomostowej. Wnioskodawca na dzień złożenia wniosku nie pozostawał w stosunku pracy oraz nie jest członkiem otwartego funduszu emerytalnego. Wnioskodawca po dniu 31 grudnia 2008r. nie wykonywał pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze.

/bezsporne, a nadto wniosek k. 1-15 plik I akt ZUS /

Wnioskodawca legitymuje się stażem pracy w łącznym wymiarze 30 lat, 11 miesięcy i 10 dni.

/karta przebiegu zatrudnienia -k. 25 plik I akt ZUS/

W okresie zatrudnienia w (...) Przedsiębiorstwie (...) w Ł. w okresie od 17 października 1977 r do 13 lutego 1978 r oraz 20 września 1978 r do 30 marca 1985 r na stanowisku operatora, operatora sprzętu i mechanika silników spalinowych, wnioskodawca pracował jako operator ciągnika, do którego były doczepiane spycharki, kosiarki, odśnieżarki. Woził gałęzie, śmieci, liście.

/kserokopia świadectw pracy – k. 12,13, świadectwo pracy – k.19 akt ZUS, zeznania wnioskodawcy – e – prot. z dnia 1.03.17 00:25:39 w zw. z 00:01:20 – 00:10:41, zeznania świadka M. D. e – prot. z dnia 7.03.2017 r 00:14:08 – 00:16:27, zeznania świadka J. F.- e – prot. z dnia 7.03.2017 r 00:16:27 – 00:19:57/

W Przedsiębiorstwie (...) w Ł. wnioskodawca był zatrudniony w okresie od 11 kwietnia 1985 r do 31 grudnia 1991 r na stanowisku kierowcy taboru ciężarowego powyżej 3,5 tony. W tym okresie J. P. jeździł pojazdami powyżej 3,5 tony typu S., skrzyniowcami. Woził ziemię, piasek, gruz, koks, sporadycznie materiały niebezpieczne. Nie jeździł pojazdami uprzywilejowanymi.

/ świadectwo pracy – k. 21, zeznania wnioskodawcy – e – prot. z dnia 1.03.17 00:25:39 w zw. z 00:01:20 – 00:10:41, zeznania świadka Z. F. - e – prot. z dnia 7.03.2017 r 00:19:57 – 00:22:04, zeznania świadka J. M. - e – prot. z dnia 7.03.2017 r 00:22:04 – 00:24:47/

W okresie od 12 stycznia 1995 r do 31 marca 1995 r wnioskodawca był pracownikiem Miejskiego Przedsiębiorstwa (...) – spółka z ograniczoną odpowiedzialnością, na stanowisku kierowcy rp. W trakcie tego zatrudnienia głównie odśnieżał i posypywał solą. Nie był to pojazd uprzywilejowany.

/świadectwo pracy – k. 23 akt ZUS, zeznania wnioskodawcy – e – prot. z dnia 1.03.17 00:25:39 w zw. z 00:01:20 – 00:10:41 /

W dniu 22 czerwca 2016 r zostało wystawione świadectwo wykonywania prac w szczególnych warunkach za okres zatrudnienia w (...) Ł. – na stanowisku kierowcy samochodu ciężarowego (pojazdu członowego) i specjalnego o dopuszczalnym ciężarze całkowitym co najmniej 3,5 tony – wymienionym w wykazie A dziale VIII poz. 2 punkt 1 zał. nr 1 do zarządzenia nr 9 Ministra Administracji, Gospodarki Terenowej i Ochrony Środowiska z dnia 1 lipca 1983 r w sprawie stanowisk pracy w zakładach resortu administracji, gospodarki terenowej i ochrony środowiska, na którym są wykonywane prace w szczególnych warunkach, uprawniające do niższego wieku emerytalnego.

/świadectwo – k. 11 /

Wnioskodawca był pracownikiem MPK – Ł. w Ł. w okresie od 11 kwietnia 1995r. do 28 czerwca 2007r. w pełnym wymiarze czasu pracy, na stanowisku kierowcy autobusu o liczbie miejsc siedzących powyżej 15. Za ten okres uzyskał zaświadczenie, że wykonywał prace wymienione w pozycji 8 zał. nr 2. Ustawy z dnia 19.12.2008 r o emeryturach pomostowych.

/świadectwo pracy –k.15,zaśwaidczenie – k. 31 plik I akt ZUS/

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dokumentacji osobowej wnioskodawcy ze spornego okresu pracy, jak i osobowych źródeł dowodowych w postaci zeznań wnioskodawcy oraz świadków. Zgromadzone dokumenty, zeznania wnioskodawcy oraz zeznania świadków nie budzą wątpliwości, co do ich wiarygodności, znajdują potwierdzenie w załączonej dokumentacji osobowej i stanowią tym samym wiarygodne źródło dowodowe.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie nie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z treścią art. 4 ustawy z dnia 19 grudnia 2008 roku o emeryturach pomostowych (Dz. U. z 2015 r. poz. 965 ze zm.) prawo do emerytury pomostowej, z uwzględnieniem art. 5-12, przysługuje pracownikowi, który spełnia łącznie następujące warunki:

1. urodził się po dniu 31 grudnia 1948 roku;
2. ma okres pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze wynoszący co najmniej 15 lat;
3. osiągnął wiek wynoszący co najmniej 55 lat dla kobiet i co najmniej 60 lat dla mężczyzn;
4. ma okres składkowy i nieskładkowy, ustalony na zasadach określonych w art. 5-9 i art. 11 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, wynoszący co najmniej 20 lat dla kobiet i co najmniej 25 lat dla mężczyzn;
5. przed dniem 1 stycznia 1999 roku wykonywał prace w szczególnych warunkach lub prace w szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 ustawy lub art. 32 i art. 33 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych;
6. po dniu 31 grudnia 2008 roku wykonywał prace w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3;
7. nastąpiło z nim rozwiązanie stosunku pracy.

Prawo do emerytury pomostowej zgodnie z art. 49 ustawy o emeryturach pomostowej przysługuje również osobie, która:

- 1) po dniu 31 grudnia 2008 r. nie wykonywała pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3;
- 2) spełnia warunki określone w art. 4 pkt 1-5 i 7 i art. 5-12;
- 3) w dniu wejścia w życie ustawy miała wymagany w przepisach, o których mowa w pkt 2, okres pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3.

Warunkiem skutecznego ubiegania się o emeryturę pomostową w świetle wykładni językowej art. 4 i art. 49 ustawy z 2008 r. o emeryturach pomostowych, jest legitymowanie się określonym stażem pracy w warunkach szczególnych lub w szczególnym charakterze (w rozumieniu ustawy o emeryturach pomostowych lub dotychczasowych przepisów) oraz kontynuowanie pracy w tych warunkach po wejściu w życie ustawy, a więc po dniu 1 stycznia 2009 r. W przypadku kiedy osoba ubiegająca się o to świadczenie nie kontynuuje pracy w warunkach szczególnych lub szczególnym charakterze i legitymuje się w związku z tym jedynie stażem pracy "szczególnej" według poprzednio obowiązujących przepisów, może nabyć prawo do "nowego" świadczenia jedynie wówczas, gdy dotychczasowy staż pracy (okres prac) można kwalifikować jako prace w warunkach szczególnych w rozumieniu dziś obowiązujących przepisów (art. 3 ust. 1 ustawy) lub o szczególnym charakterze (art. 3 ust. 3 ustawy). Innymi słowy brak podstaw prawnych do przyznania emerytury pomostowej ubezpieczonemu, którego dotychczasowy okres pracy w warunkach szczególnych lub w szczególnym charakterze, dziś nie może być tak kwalifikowany (tak: wyroku Sądu Najwyższego z dnia 13 marca 2012 r., sygn. akt II UK 164/11, wyrok Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu z dnia 2 kwietnia 2014 r., III AUa 2302/13).

Z oświadczenia wnioskodawcy zawartego we wniosku o emeryturę pomostową wynika, że po 31 grudnia 2008r. nie wykonywał on pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 ustawy o emeryturach pomostowych, a zatem nie spełnił przesłanki wskazanej w art. 4 pkt 6 ustawy o emeryturach pomostowych. Okoliczność ta była zatem w sprawie bezsporna.

W takiej sytuacji uprawnień do emerytury wnioskodawcy należy poszukiwać w art. 49 ustawy o emeryturach pomostowych. Prawo wnioskodawcy do emerytury pomostowej zależy zatem od spełnienia warunków określonych w art. 4 pkt 1-5 i 7 i art. 5-12 ustawy oraz posiadania na dzień 1 stycznia 2009r. wymaganego co najmniej 15-letniego okresu pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 ustawy.

Wnioskodawca spełnił ostatecznie przesłanki z art. 4 pkt 1, 3, 4 i 7 ustawy, gdyż na dzień zamknięcia rozprawy ukończył 60 lat, legitymował się okresem składkowym i nieskładkowym w wymiarze przekraczającym 25 lat i nie pozostawał w stosunku pracy.

Spornym pozostało jedynie spełnienie warunku z art. 4 pkt 2 i 5 ustawy, czyli legitymowanie się na dzień 1 stycznia 2009r. stażem pracy w warunkach szczególnych wynoszącym 15 lat w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 ustawy o emeryturach pomostowych.

A zatem na wnioskodawcy spoczywał ciężar wykazania, że na dzień 1 stycznia 2009r. legitymuje się stażem pracy w warunkach szczególnych wynoszącym co najmniej 15 lat w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 ustawy o emeryturach pomostowych.

Prace w szczególnych warunkach – zgodnie z art. 3 ust 1 ustawy o emeryturach pomostowych - to prace związane z czynnikami ryzyka wymienionymi w art. 3 ust 2 ustawy, które z wiekiem mogą z dużym prawdopodobieństwem spowodować trwale uszkodzenie zdrowia, wykonywane w szczególnych warunkach środowiska pracy, determinowanych siłami natury lub procesami technologicznymi, które mimo zastosowania środków profilaktyki technicznej, organizacyjnej i medycznej stawiają przed pracownikami wymagania przekraczające poziom ich możliwości, ograniczony w wyniku procesu starzenia się jeszcze przed osiągnięciem wieku emerytalnego, w stopniu utrudniającym ich pracę na dotychczasowym stanowisku; wykaz prac w szczególnych warunkach określa załącznik nr 1 do ustawy.

Prace o szczególnym charakterze to prace wymagające szczególnej odpowiedzialności oraz szczególnej sprawności psychofizycznej, których możliwość należytego wykonywania w sposób niezagrożający bezpieczeństwu publicznemu, w tym zdrowiu lub życiu innych osób, zmniejsza się przed osiągnięciem wieku emerytalnego na skutek pogorszenia sprawności psychofizycznej, związanego z procesem starzenia się; wykaz prac o szczególnym charakterze określa załącznik nr 2 do ustawy. (art. 3 ust. 3)

Za pracowników wykonujących prace w szczególnych warunkach uważa się pracowników wykonujących po dniu wejścia w życie ustawy, w pełnym wymiarze czasu pracy, prace, o których mowa w ust. 1 I 3 .(ust.4,5 art. 3).

Za pracowników wykonujących prace w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze uważa się również osoby wykonujące przed dniem wejścia w życie ustawy prace w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze , w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 lub art. 32 i art. 33 ustawy o emeryturach i rentach z FUS. (ust.7)

Zgodnie z pkt. 8 zał. Nr 2 do cytowanej ustawy do prac o szczególnym charakterze zalicza się prace kierowców autobusów, trolejbusów oraz motorniczych tramwajów w transporcie publicznym.

W związku z tym okres zatrudnienia w (...) Sp. z o.o. w okresie od dnia 11 kwietnia 1995r. do 28 czerwca 2007r., na stanowisku kierowcy autobusu, był pracą w szczególnym charakterze w rozumieniu ustawy o emeryturach pomostowych. I był to okres bezsporny pomiędzy stronami. Daje to łączny okres pracy w warunkach szczególnych lub w szczególnym charakterze 10 lat, 5 miesięcy i 4 dni. Okres ten jednocześnie jest okresem niewystarczającym do przyznania wnioskodawcy emerytury pomostowej, gdyż nie wypełnia on przesłanek z art.4 ust.2.

Sam fakt zatrudnienia wnioskodawcy w (...) Przedsiębiorstwie (...) od dnia 17 października 1977r. do dnia 13 lutego 1978r. i od dnia 20 września 1978r. do dnia 30 marca 1985r. na stanowisku operatora sprzętu oraz w Przedsiębiorstwie (...) od dnia 11 kwietnia 1985r. do dnia 31 grudnia 1991r. na stanowisku kierowcy taboru ciężarowego powyżej 3,5 tony, a także w (...) na stanowisku kierowcy nie pozostawia wątpliwości, jednakże w myśl ustawy o emeryturach

pomostowych z dnia 22 czerwca 2015 r. stanowiska zajmowane przez ubezpieczonego w ww. miejscach pracy nie znajdują się w wykazie z załączników 1 i 2 powyższej ustawy, co za tym idzie nie są to stanowiska zakwalifikowane jako praca w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze.

Wobec odmowy uznania przez organ rentowy zatrudnienia w spornych okresach za pracę w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze na wnioskodawcy, zgodnie z treścią art. 6 k.c., spoczywał ciężar wykazania tej okoliczności. Wnioskodawca nie sprostował temu obowiązki.

Okoliczność, czy wnioskodawca legitymuje się 15 – letnim okresem zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze przed dniem 1 stycznia 1999 roku w rozumieniu art. 32 i 33 ustawy emerytalnej pozostaje jednakże bez znaczenia w przedmiotowej sprawie, gdyż tak jak już wyżej wskazano w związku z tym, że skarżący po dniu 31 grudnia 2008 roku nie wykonywał pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze jego uprawnień do emerytury należy poszukiwać w art. 49 ustawy o emeryturach pomostowych. Skarżący na dzień 1 stycznia 2009r. musi zatem legitymować się co najmniej 15-letnim okresem pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze, ale w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 ustawy o emeryturach pomostowych.

Wyżej wymienione prace w okresach zatrudnienia w (...) Przedsiębiorstwie (...) oraz Przedsiębiorstwie (...), czy (...) mogą być ewentualnie uznane za pracę w szczególnych warunkach jedynie w rozumieniu ustawy o emeryturach i rentach z FUS.

Nie jest to jednak wystarczające do uznania ich za prace w szczególnych warunkach w rozumieniu art. 3 ust 1 i 3 ustawy o emeryturach pomostowych. Zakres przedmiotowy prac zaliczanych przez ustawodawcę do prac w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze w rozumieniu przepisów ustawy o emeryturach pomostowych jest węższy niż ten określony w przepisach ustawy o emeryturach i rentach z FUS. Celem ustawy o emeryturach pomostowych była bowiem likwidacja możliwości wcześniejszego przechodzenia na emeryturę przez niektóre grupy zawodowe. Ustawodawca uznał, że wprowadzone w 1983 r. przepisy regulujące te kwestie (w szczególności rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r.) przewidują zbyt szeroką grupę uprawnionych do wcześniejszych świadczeń emerytalnych i niezbędna jest konsekwentna realizacja założeń reformy systemu ubezpieczeń społecznych, co do stopniowej likwidacji możliwości wcześniejszego przejścia na emeryturę. W wyniku reformy systemu ubezpieczeń społecznych, zgodnie z regulacjami zawartymi w ustawie z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jednolity Dz. U. z 2016 r. poz. 887.), ulegała stopniowej likwidacji możliwość wcześniejszego przejścia na emeryturę. Zatem nie wszystkie osoby korzystające w starym systemie emerytalnym z obniżonego wieku emerytalnego będą mogły skorzystać z emerytur pomostowych.

Podkreślić należy, że prawo do emerytury pomostowej jest ściśle związane z szybszą utratą zdolności do zarobkowania z uwagi na szczególne warunki lub szczególny charakter pracy. Praca taka, świadczona stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku pracy, przyczynia się do szybszego obniżenia wydolności organizmu, stąd też wykonująca ją osoba ma prawo do emerytury wcześniej niż inni ubezpieczeni. Prawo to stanowi przywilej i odstępstwo od zasady powszechnego wieku emerytalnego, a zatem regulujące je przepisy należy wyklądać w sposób gwarantujący zachowanie celu uzasadniającego to odstępstwo.

Podzielając takie rozumienie przepisów ustawy o emeryturach pomostowych, należy stwierdzić, że ustawodawca w załącznikach nr 1 i 2 w sposób ścisły i wyczerpujący uregulował rodzaje prac wykonywanych w szczególnych warunkach i o szczególnym charakterze. Oznacza to, że wymienione w nim prace stanowią katalog zamknięty i tym samym wyłącznie wykonywanie tych prac uprawnia do nabycia emerytury pomostowej.

Zgodnie z pkt. 9 i 10 zał. nr 2 do prac o szczególnym charakterze zalicza się:

- prace kierowców uprzywilejowanych

- prace kierowców pojazdów przewożących towary niebezpieczne wymagające oznakowania pojazdu tablicą ostrzegawczą barwy pomarańczowej, zgodnie z przepisami umowy europejskiej dotyczącej międzynarodowego przewozu drogowego towarów niebezpiecznych.

Z ustaleń wynika, że w okresie zatrudnienia w (...) Przedsiębiorstwie (...) w Ł. w okresie od 17 października 1977 r do 13 lutego 1978 r oraz 20 września 1978 r do 30 marca 1985 r na stanowisku operatora, operatora sprzętu i mechanika silników spalinowych, wnioskodawca pracował jako operator ciągnika, do którego były doczepiane spycharki, kosiarki, odśnieżarki. Woził gałęzie, śmieci, liście.

W Przedsiębiorstwie (...) w Ł. wnioskodawca był zatrudniony w okresie od 11 kwietnia 1985 r do 31 grudnia 1991 r na stanowisku kierowcy taboru ciężarowego powyżej 3,5 tony. W tym okresie J. P. jeździł pojazdami powyżej 3,5 tony typu S., skrzyniowcami. Woził ziemię, piasek, gruz, koks, sporadycznie materiały niebezpieczne. Nie jeździł pojazdami uprzywilejowanymi.

W okresie od 12 stycznia 1995 r do 31 marca 1995 r wnioskodawca był pracownikiem Miejskiego Przedsiębiorstwa (...) – spółka z ograniczoną odpowiedzialnością, na stanowisku kierowcy rp. W trakcie tego zatrudnienia głównie odśnieżał i posypywał solą. Nie był to pojazd uprzywilejowany.

Zatem wnioskodawca w spornych zakładach nie prowadził pojazdów uprzywilejowanych i tylko sporadycznie przewoził materiały niebezpieczne co w myśl ustawy nie daje podstaw do uznania całego tego okresu, gdyż praca ta nie była wykonywana w pełnym wymiarze czasu pracy w takim charakterze.

Zatem nie wykonywał stale i w pełnym wymiarze czasu pracy w myśl pkt 9 lub 10 załącznika nr 2.

Wyklucza to możliwość zaliczenia skarżącemu do szczególnego stażu pracy okresów spornego zatrudnienia. Skoro zaś wszystkie prace jakie wykonywał wnioskodawca nie zostały obecnie wymienione ani w załączniku Nr 1 ani Nr 2 do ustawy o emeryturach pomostowych, to nie przysługuje mu prawo do świadczenia w postaci emerytury pomostowej.

Powyższe sprawia, iż wnioskodawca nie wykazał co najmniej 15 - letniego okresu wykonywania pracy w szczególnych warunkach w rozumieniu art. 3 ust 1 i 3 ustawy o emeryturach pomostowych, a tym samym nie nabył prawa do emerytury pomostowej.

Podnoszona w odwołaniu okoliczność co do nieuwzględnienia przez organ rentowy pracy w (...) Przedsiębiorstwie (...) od dnia 17 października 1977r. do dnia 13 lutego 1978r. i od dnia 20 września 1978r. do dnia 30 marca 1985r. na stanowisku operatora sprzętu oraz w Przedsiębiorstwie (...) od dnia 11 kwietnia 1985r. do dnia 31 grudnia 1991r. na stanowisku kierowcy taboru ciężarowego powyżej 3,5 tony , a także w (...) nie miała odniesienia gdyż, w myśl ustawy o emeryturach pomostowych stanowiska zajmowane przez ubezpieczonego w ww. miejscach pracy nie znajdują się w wykazie z załączników 1 i 2 powyższej ustawy, co za tym idzie nie są to stanowiska zakwalifikowane jako praca w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze.

Z tych też względów, Sąd Okręgowy uznając odwołanie za nieuzasadnione, na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. orzekł jak w sentencji.

z/ odpis wyroku z uzasadnieniem doręczyć wnioskodawcy

A.L.